

419 0

287 1994 ІЗ-37244-94

Донецька область,
Селіпівський район,
м.Новоградівка, вул. Чайковського, 4,
кв. I

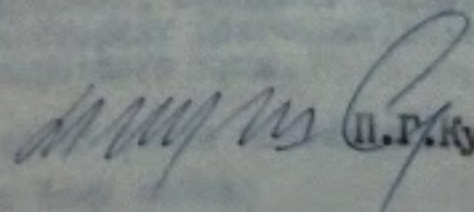
гр. Олійнику В.І.

Повіпомляю, що Ваша заява про реабілітацію розглянута Генеральною прокуратурою України.

У відповідності зі ст.2 Закону України від 17.04.91 р. "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" за висновком Генеральної прокуратури від 22.04. 1994 р. визнано, що Вас обґрунтовано засуджено 02.12.69 р. вироком судової колегії в кримінальних справах Львівського обласного суду за ст.64 і ч.1 ст.58 КК УРСР /участь в контрреволюційній збройній організації і терористичні акти/, в зв'язку з чим Ви не підлягаєте реабілітації.

У разі незгоди з цим висновком Ви маєте право його оскаржити на підставі п.13 Постанови Верховної Ради України від 24.12.93 р. "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні". В цьому випадку надішліть заяву до Генеральної прокуратури України, в якій просимо послатися на дату і номер цього листа.

Ваша заява разом з архівною кримінальною справою буде спрямована для розгляду до Верховного Суду України.

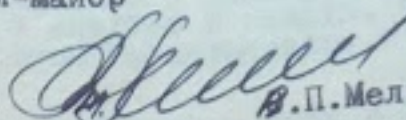
 П.Р.Кушнір

Начальник управління

"ЗАТВЕРДЖУЮ"

Заступник Генерального прокурора
України

генерал-майор

В.П. Мельник

12 квітня 1994 р.

ВИСНОВОК

по кримінальній справі відносно Олійника В.І.,
Мороза А.П., Чучмана П.З., Чучмана С.І., Поце-
луйко Л.К.

Вироком судової колегії в кримінальних справах Львівського облас-
ного суду від 02.12.1969 року засуджені:

Олійник Володимир Іванович, 1922 р. народження, уродженець с. Себечів Грубешівського повіту /Польща/, мешканець м. Новогродівки Донецької області, українець, з середньою освітою, одружений, працював тесляром-монтажником і муляром БУ № 3 комбіна-
ту "Донецькжитлобуд",

за ст. 64 та ч. I ст. 58 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіс-
кацією всього особисто належного йому майна і засланням строком на
5 років;

Мороз Андрій Петрович, 1922 р. народження, уродже-
нець с. Старий Милятин Буського району Львівської
області, мешканець с. Довгий Міст Абанського райо-
ну Красноярського краю, українець, з середньою
освітою, одружений, працював шліфувальником в
ремонтних майстернях Довгомостівського ліспром-
госпу Красноярського краю,

за ст. 64 та ч. I ст. 56 КК УРСР до 13 років позбавлення волі з конфіс-
кацією всього особисто належного йому майна;

Чучман Павло Захарович, 1917 р. народження, уроц-
женець с. Чучмани Гумніські Буського району Львів-
ської області, мешканець с. Великі Борки Тернопі-
льського району Тернопільської області, українець,
письменний, працював вантажником на Тернопільсь-
кому машинобудівельному заводі,

за ст. 64 та ч. I ст. 56 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіс-
кацією всього особисто належного йому майна і засланням строком на
3 роки;

Чучман Степан Іванович, 1926 р. народження, уродженець м. Буська Львівської області, мешканець м. Новий Розділ Миколаївського району Львівської області, українець, з освітою 8 класів, одружений, працював машиністом Роздольського гірничо-хімічного комбінату,
за ст. 64 та ч. 1 ст. 56 КК УРСР до 15 років позбавлення волі з конфіскацією всього особисто належного йому майна;

Поцелуйко Леонтій Костянтинович, 1925 р. народження, уродженець с. Яблунівки Буського району Львівської області, мешканець м. Воркути, українець, з освітою 7 класів, одружений, працював майстром ВТК на шахті "Капітальна" № 1,
за ст. 64 та ч. 1 ст. 56 КК УРСР до 14 років позбавлення волі з конфіскацією всього особисто належного йому майна.

Суд вирішив давність притягнення до кримінальної відповідальності до засуджених не застосовувати.

Раніше усі 5 були засуджені з них: вироком військового трибуналу військ НКВС Львівської області Олійник В. І. - 16.08.48 р., Мороз А. П. і Чучман С. І. - 06.08.48 р., Поцелуйко Л. К. - 14.08.46 р. за ст. 54-І "а" і ст. 54-ІІ КК УРСР, Чучман П. З. вироком військового трибуналу Горківського гарнізону 28.03.49 р. за ст. 54-І "б" КК УРСР до різних строків позбавлення волі і ці вироки в 1968 році судовими наглядами інстанціями відносно них скасовані в зв'язку з нововиявленими обставинами, а кримінальні справи повернені на новий розгляд зі стадії попереднього слідства.

Суд зарахував в строк відбуття покарання відбуту міру покарання за цими вироками в т. ч.: Олійнику В. І. з 23.02.48 р. по 01.07.56 р., Морозу А. П. з 20.02.46 р. по 10.04.53 р., Чучману П. З. з 02.08.47 р. по 05.07.56 р., Чучману С. І. з 20.02.46 р. по 04.07.56 р., Поцелуйку Л. К. з 01.04.46 р. по 14.09.56 р. /т. 51 а. с. 16-93/.

Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 13.02.70 р. вирок відносно всіх засуджених змінений і вирішено в частині конфіскації належного їм майна до виконання не приводити, як раніше виконаний. Виключено з вироку відносно Чучмана С. І. і Поцелуйко Л. К. епізод обвинувачення їх в тому, що в листопаді 1945 р. в с. Яблунівка вони прикривали дії одного бандита, який пострілом з гвинтівки убив солдата Радянської Армії, що знаходився в бущинку гр-ки Вовк Марії /т. 51 а. с. 306-333/.

Згідно вироку з внесеними до нього змінами визнані винними в тому, що з весни 1944 року під кличками Олійник - "Голодомор", Мороз А.П. - "Байрак", Чучман П.З. - "Беніто", Чучман С.І. - "Берега" входили до боївки "СБ" крайового проводу ОУН, а Поцелуйко Л.К. під кличкою "Яструб" до Яблунівської кущової боївки ОУН і на території Львівської області протягом 1944-1945 років вели активну боротьбу проти Радянської влади. Систематично вчиняли напади на міста і населені пункти області, катували і убивали мирних радянських людей, в т.ч. жінок, дітей і стариків та грабували майно вбитих. До вступу в квітні 1944 р. в боївку "СБ" Чучман П.З. з серпня 1943 р. до лютого 1944 р. служив поліцаєм в окружній українській поліції, мав на озброєнні гвинтівку і носив форму поліцая. Чучман С.І. з весни 1943 р. був членом молодіжної організації ОУН "Юнаки", а в січні 1944 р. в УПА займав становище райового.

Всі вони мали на озброєнні гвинтівки, пістолети, автомати, ручні кулемети, гранати і вчинили такі злочини:

Олійник В.І., Мороз А.П., Чучман П.З., Чучман С.І., Поцелуйко Л.К. визнаючи свою вину в інкримінованих їм злочинах /т.49 а.с. 273 зв.-274/ та даючи покази про їх вчинення, також викривали в цьому один одного.

Так, в травні 1944 р. Олійник, Мороз, Чучман Павло під час нападу боївки "СБ" на с.Купче Буського р-ну, де були вбиті мешканці села Солтис Володимир, Котовський Євген і Солтис Євген і пограбоване їх майно, стояли на охороні і прикривали ції бандитів.

Це стверджується їх показами /т.49 а.с.277 зв., 324 зв., т.50 а.с.4/, а також показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.243 зв./, Максима Ярослава /т.50 а.с.74-75/ в судовому засіданні.

В червні 1944 р. Олійник і Мороз разом з іншими бандитами, видаючи себе за радянських партизанів, затримали в с.Замістя гр-ку вчи себе за радянських партизанів, доставили її в с.Полоничі, вимагаючи віпомостей про Хохулу Марію, допитували і катували, від чого вона партизан, з участю Олійника допитували і катували, від чого вона померла. Тоді ж в с.Замістя при затриманні гр-на Шульги Михайла по підозрі в зв'язках з партизанами, він був убитий бандитом Чайкою Петром.

Покази Олійника, який не заперечував своєї участі в цих злочинах, що цю операцію очолював Олійник, спростував Мороз який ствердив та Хохули Марії, приймав участь в допиті і катуванні останньої /т.49 а.с.278, 356/.

Вина Мороза і Олійника стверджується показами Чучмана П. /т.8 а.с.101-106/, а також свідків Шульги Зіновія /т.50 а.с.13 зв.-15/, Антонової А.І. /т.50 а.с.27-28/, Смаги П.А. /т.50 а.с. 243 /, Хохули Миколи /т.50 а.с.135-137/.

В червні 1944 р. з участю Олійника бандитами в с.Богданівці був затриманий гр-н Рупенталь Олексій і доставлений в с.Полоничі, який під час допиту помер від катувань.

Покази Олійника, який заявив, що його участь в допиті і катуванні була незначною і не могла бути причиною смерті Рупенталю /т.49 а.с.327/, спростовані показами Мороза /т.49 а.с.278/, вина стверджується також показами свідків Бойко Богдани /т.50 а.с.15 зв.-16/, Рупенталь Ганни /т.50 а.с.88/.

15 серпня 1944 р. з участю Мороза між селами Грабово і Яблунівка, були затримані гр-ка Фабіанська Кароліна та Михайлів, які на підводі їхали в м.Буськ і пострілом із пістолета убиті бандитом Куп"яком Михайлом.

Покази Мороза про його участь у вчиненні злочину /т.49 а.с.279зв/ стверджуються показами Олійника /т.49 а.с.351/, свідків Куп"яка Миколи /т.50 а.с.89-90 /, Куп"як Єви /т.50 а.с.132 зв./.

17 серпня 1944 р. Олійник, Мороз і Чучман Павло приймали участь в нападі на х.Водаї, під час якого бандити оточили і обстріляли столоду гр-на Будковського, в якій переховувались жінки та діти. Бандит "Генерал" з ракетниці підпалив столоду, з якої вибігли п"ятнадцятирічні Бабійчук Стефанія і Сень Євген. Бандити Стефанії вибили очі, Євгену віпрубали руку і вбили їх. В столоді згоріли Будковська Гелена, Гришук Гелена, Бабійчук Марія, Сеньк Володимир та троє дітей Казимір, Всеслав і Ізеф Будковські віком від 6 до 8 років. Вдалося врятуватися з палаючої столоди Вознюку Михайлу.

Мороз не заперечував того, що міг приймати участь в нападі на х.Водаї, але заявив, що за давністю часу не пам"ятає цього /т.49 а.с.279 зв./, Чучман Павло не визнав вини /т.50 а.с.4 зв/. Покази їх

спростовуються, а вина стверджується показами Олійника про особисту участь і участь Мороза та Чучмана Павла в цьому злочині /т.49 а.с.328/.

Свідок Смага П.А. показав, що під час нападу на село Олійник, Мороз та Чучман Павло обстрілювали стодолу /т.50 а.с.244-245/.

Достовірність факта убийства дев'яти радянських громадян під час нападу боївки "СБ" на х.Водаї стверджується протоколом ексгумації останків трупів від 10.07.64 р., актом судово-медичного дослідження цих останків від 15-24.07.64 р., висновком судово-медичного експерта в судовому засіданні /т.36 а.с.84-86, 89-125/.

Свідки Сень Іван /т.50 а.с.60/, Смага П.А. /т.50 а.с.244 зв./ Лось Марія /т.50 а.с.80 зв.-81/, Мельник Я.Г. /т.50 а.с.181-183/ ствердили обставини, при яких було вчинено цей злочин.

18 серпня 1944 року Олійник, Мороз і Чучман Павло в складі боївки "СБ" приймали участь в засідці на шосе між селами Ангелівкою і Верблянами, з якої обстріляли колону мобілізованих до Радянської Армії громадян, затримали чотирьох з них, відвели до лісу і бандита розстріляли їх.

Тоді ж з засідки обстріляли на шосе вантажну машину, вбили демобілізовану з Радянської Армії Кот Ніну і чехословацького військово-службовця Мимру Вячеслава, забрали у них ояг і гроші.

Спростовуючи покази Чучмана Павла про те, що в цей день він був на х.Баймаки у Сахно Єви /т.50 а.с.4зв/, Мороз і Олійник показали, що разом з ними в засідці і обстрілі шосе приймав участь Чучман Павло і нікуди не відлучався /т.49 а.с.280, 329/.

Це ствердили також свідки Смага П.А. /т.50 а.с.245 /, Колісник Микола /т.50 а.с.79 /, Колісник Юліан /т.50 а.с.75 зв.-77/, Кусий Л.Ф. /т.50 а.с.84 зв.-85/, Політило Степан /т.50 а.с.235 зв./

Спростувала заяву Чучмана Павла і свідок Петриця Єва /дівоче прізвище Сахно/, на яву він посилався. /т.50 а.с.192-193/.

Вину Мороза, Олійника, Чучмана Павла у вчиненні цього злочину ствердили свідки Вишневецька Н.В. /т.50 а.с.25 /, Кіт Сергій /т.50 а.с.223/, Кошель В.С. /т.50 а.с.216/.

В серпні 1944р. Олійник, Мороз, Чучман Павло разом з іншими бандитами боївки "СБ" вчинили напад в с.Вербляни на садибу радницького активіста Трояна Володимира. Бандит "Генерал" пострілом з ра через палаючу стріху втекти, але бандит "Крук" наздогнав його на городі і вбив. На подвір'ї вбили батька Трояна Володимира - Трояна Тимка і племінницю Троян Агафію, яка була з немовлям. В сусідній хаті, де намагались врятуватися від бандитів дружина Трояна - Ганна з синами, Олійник і Чучман Павло вбили її та сина Стаха, а сина Івана поранили в голову.

Визнаючи, що приймали участь в нападі на садибу гр-на Трояна, Олійник і Чучман Павло показали, що не приймали участі в убивстві членів його сім'ї /т.49 а.с.329 зв.-330, т.50 а.с.4 зв/, але Мороз, і Чучман Павло вдерлися до хати сусіда Трояна, де заховалися його дружина і сини, відтіля почувалися постріли, а потім з хати вийшли Олійник і Чучман /т.49 а.с.280 зв./

Вина Олійника, Мороза і Чучмана Павла стверджується також показами свідків Хом"як Я.Т. /т.50 а.с.67/, Смаги П.А. /т.50 а.с.246/, Лося Кароля /т.50 а.с.82-83/ і Роїка Й.П. /т.50 а.с.83зв.-84/, Кусого Л.Ф. /т.50 а.с.84 зв/.

У вересні 1944 року Олійник, Мороз і Чучман Павло разом з іншими бандитами боївки "СБ" напали на с.Адами, в якому проживали громадяни польської національності, спалили село і вбили його мешканців Шеремет Францішку, Свенсь Марію і Луцік Федора.

Крім показів Олійника, Мороза і Чучмана Павла, які повністю визнали свою вину у вчиненні цього злочину /т.49 а.с.331, а.с.291, т.50 а.с.5/, вина їх стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.246/, Кошеля С.В. /т.50 а.с.211/, Фурманевич В.Ф. /т.50 а.с.231/, Кулика В.Д. /т.50 а.с.210/.

Факт спалення бандитами ОУН с.Адами стверджуєтьсяповідкою Буського райвиконкому від 17.10.68 р. /т.39 а.с.58/.

22 вересня 1944 р. Олійник і Мороз разом з іншими бандитами боївки "СБ" з засідки на дорозі між селами Яблунівкою і Грабово вбили 2-х офіцерів Радянської Армії Кияницю і Луцева, які повертались після заготівлі продуктів для госпіталя, пограбували їх і забрали зброю.

Олійник та Мороз визнали свою вину, показали при яких обставинах було вчинено злочин /т.49 а.с.281, 331 зв.-332/ і покази їх знайшли ствердження в показах свідка Смаги П.А. /т.50 а.с.246 зв.-247/.

Восени 1944 року в м.Буську бандити боївки, яких прикривав Чучман Павло, убили громадян Чучмана Івана і його дружину Наталку та пограбували їх майно.

Покази Чучмана Павла, який визнав свою вину у вчиненні цього злочину /т.50 а.с.5 зв./, стверджуються показами Олійника, Мороза, Чучмана Степана /т.49 а.с.300 зв./, а також показами свідків Чучмана Ізідора /т.50 а.с.31-32/ і Заєць Марії /т.50 а.с.83-84/.

В ніч на 29 листопада 1944 р. Олійник, Мороз, Чучман Павло, Поцелуйко приймали участь в збройному нападі на с.Яблунівку, під час якого були убиті 9 мешканців цього села, а саме: Яремкевич Филимон і його дружина Анастасія, Ковалик Юрій і його дружина Ілія, Вовк Марія і її 12-річна дочка Олена, Вуйчик Олена і її дев'ятимісячний син Зіновій, Ковалик Максим і пограбоване майно вбитих.

Чучман Павло винним себе у вчиненні цього злочину не визнав і заявив, що 29 листопада 1944 р. в с.Яблунівці не був /т.50 а.с.9зв/, але Мороз /т.49 а.с.281 зв.-282, т.50 а.с.20/ і Олійник /т.49 а.с.332 т.50 а.с.7 зв./, визнавши свою вину і спростовуючи покази Чучмана Павла ствердили, що разом з ними в бандитському нападі на с.Яблунівку і знищенні його мешканців він приймав участь і нікуди не відлучався.

Поцелуйко визнав себе винним у збройному нападі на с.Яблунівку /т.49 а.с.313/.

Вина Олійника, Мороза, Чучмана Павла, Поцелуйко у вчиненні цього злочину стверджується показами Чучмана Степана /т.50 а.с.11/, свідків Яремкевича Мар'яна /т.50 а.с.43/, Шепель Ганни /т.50 а.с.53 зв./, Вуйчика Тимка /т.50 а.с.45/, Ковалик Ганни /т.50 а.с.62 зв./, Смаги П.А. /т.50 а.с.247/, Вовк М.П. /т.50 а.с.159 зв./ та інших.

Факт убийства в с.Яблунівці дев'яти радянських громадян стверджується також актом судово-медичного дослідження останків трупів від 25-26.09.64 р., висновком судово-медичного експерта в судовому засіданні та довідками райбіро ЗАГСу /т.37 а.с.100-115, 122-130/.

В ніч на 10 грудня 1944 р. разом з іншими бандитами Олійник, Мороз, Чучман Павло і Поцелуйко з метою помсти за ліквідованих бандитів ОУН приймали участь в збройному нападі на с.Побужани, під час якого були убиті 16 мирних громадян, а саме: Камінська Юлія; Романюк Іван з дружиною Софією, дочкою Марією і шестимісячним онуком Зіновієм; Коваль Пилип з дружиною Анастасією, синами Миколою і Михайлом /16 і 10 років/; Гамуляк Марія з сином Багеном /11 років/; Бедрій Дмитро з дружиною Параскою, синами Зіновієм і Франком та дочкою Марією /10, 13, 18 років/ і пограбоване майно убитих.

Мороз /т.49 а.с.282/, Олійник /т.49 а.с.333/, Поцелуйко /т.49 а.с.314/ повністю визнали свою вину і розповіли в судовому засіданні про обставини вчинення злочину і свою участь в ньому.

Чучман Павло заявив, що під час нападу на с.Побужани він був хворий і 10 грудня в селі не був /т.50 а.с.10/, але Мороз /т.50 а.с.10/ і Олійник /т.50 а.с.10/ спростували його покази і ствердили, що разом з ними в нападі на с.Побужани приймав участь Чучман Павло.

Свідок Політило Степан ствердив покази Мороза і Олійника про їх участь та участь Чучмана Павла в цьому злочині /т.50. а.с.235/.

Вина їх стверджується також показами свідків Бужинської А.І. /т.50 а.с.61 зв./, Цюпка М.М. /т.50 а.с.38/, Романюк Марії /т.50 а.с.69/, Коржан Анастасії /т.50 а.с.90/, Коваль Андрія /т.50 а.с.42/, Смаги П.А. /т.50 а.с.247 зв./, Політило С.М. /т.50 а.с.237/, Браговської М.І. /т.50 а.с.92/, Гропзевич І.Д. /т.50 а.с.94/.

Факт знищення в с.Побужани 16 радянських громадян стверджується актами судово-медичного дослідження останків трупів від 17 і 29 вересня 1964 р., висновком судово-медичного експерта в судовому засіданні та довідками райбюро ЗАГСу і Яблунівського райвиконкому /т.43 а.с.95-108, 118-137, 259-273, 274-280/.

В ніч на 12 грудня 1944 р. Мороз і Олійник брали участь у збройному нападі банди на с.Волицю, під час якого були убиті п'ять мешканців села, в т.ч. Щур Яків і його дружина Марія, Легкий Федір, Штибель Андрій і його дружина Анастасія.

Крім показів Мороза /т.49 а.с.282 зв./ і Олійника /т.49 а.с.333 зв./, в яких вони повністю визнали свою вину вчиненні злочину, вина їх стверджується показами свідків Легкого Івана /т.50 а.с.34 зв./,

Супрун Катерини /т.50 а.с.47/, Сахаревича Евгена, Караскевич Еви /т.50 а.с.103/, Постолюк Теклі /т.50, а.с.95/, Постолюка Івана /т.50 а.с.98 зв./, Бедрій І.М. /т.50 а.с.194/.

Факт знищення бандами п'яти громадян стверджується довідками райбюро ЗАГСу та Соколянської сільради /т.34 а.с.75-79, 81-83/.
Напочатку 1945 р. при нападі боївки "СБ" на с.Чучмани Заболотні, Чучман Степан стояв на сторожі і прикривав бандитів, які убили 6 членів сім'ї бійця винищувального батальйону Кокора Володимира - його дружину Ярославу, двох синів Богдана і Зіновія /6 і 4 роки/, одну річну дочку Марію, сестру Ярослави - Чучман Марію і її дитину, пограбували майно та спалили хату разом з трупами убитих.

Чучман Степан визнав вину у скоєнні цього злочину /т.49 а.с.301/, яка крім його показів стверджується показами Олійника /т.49 а.с.301/, свідків Кокора Володимира /т.50 а.с.88 зв./, Сусабовської С.О. /т.50 а.с.270/, Кошеля С.В. /т.50 а.с.215/, Чучмана К.С. /т.50 а.с.150/, Хмельської Г.Я. /т.50 а.с.151/.

Факт знищення сім'ї Кокора Володимира стверджується довідкою Боложинівської сільради /т.40 а.с.261/.

30 січня 1945 р. в с.Вербляни Мороз стояв на сторожі біля хати мешканки цього села Палиги Ганни, яку бандити боївки убили разом з її вагітною дочкою Бедрій Ольгою за те, що Палига Ізидор та Бедрій Іларій втекли з банди і були мобілізовані до Радянської Армії.

Мороз визнав вину в цьому злочині /т.49 а.с.282зв./ і вона стверджується показами Олійника /т.49 а.с.355/ та свідків Бедрія І.М. /т.50 а.с.194/, Палиги Йосипа /т.50 а.с.65/, Бойко Анелі /т.50 а.с.104/, Хом'як І.М. /т.50 а.с.146/, Колісника Юліана /т.50 а.с.75/, Сусабовської С.О. /т.50 а.с.269 зв., 274/.

Ввечері 17 лютого 1945 р. Олійник приймав участь в убивстві учительки Начас Марії та її чоловіка інспектора Буського РВНО Начас Костянтина в с.Грабово в хаті батька Марії, а потім разом з іншими грабував майно депутата сільради Політило Катерини, яку бандити задушили і труп кинули в колодязь.

Олійник визнав, що приймав участь в убивстві подружжя Начас і пограбуванні майна Політило Катерини /т.49 а.с.334/.

Свідки Поронюк Лідія /т.50 а.с.22/ і Сосновська Катерина /т.50 а.с.260 зв.-261/ опізнали його за бандита, який приймав участь в убивстві подружжя Начас. Вина його стверджується також показами Мороза /т.49 а.с.278/, свідків Сусабовської С.О. /т.50 а.с.265/, Колешука Івана /т.50 а.с.208/, Семенова Степана /т.36 а.с.200-201/, Ільків Емілії /т.50 а.с.109/.

Факти знищення бандитами подружжя Начас і Політило Катерини стверджуються довідками райбюро ЗАГСу /т.36 а.с.264, 269, 270/ та Соколянського райвиконкому /т.36 а.с.265/.

20 лютого 1945 р. Олійник з бандитом "Генералом" затримав в с.Яблунівці завідувачку млином Богомолу Ганну за те, що вона відмовилася постачати бандитів продуктами, і двох громадян польської національності /прізвища яких не встановлені/, доставив їх в місце розташування банди в ліс, де всіх затриманих бандита убили.

Олійник визнав вину і вона стверджується крім його показів /т.49 а.с.334 зв/ показами Мороза /т.49 а.с.283/, свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.248/, Лісовець Ганни /т.50 а.с.41/, Дячка П.І. /т.50 а.с.113/.

Факт знищення бандитами Богомолової Ганни стверджується протоколом ексгумації від 16.07.58 р, актом судово-медичного дослідження останків трупу від 12.08.58 р., висновком судово-медичного експерта /т.14 а.с.4-8, 12-13/.

В лютому 1945 р. Мороз разом з іншими бандитами боївки затримав в с.Лісок голову сільради Гнатишина Миколу, доставив його в господарство, яке пустувало, і бандита його убили, а також в цей же день убили його дружину Ганну, дочку Богдану, ролиців Зарембу Йосипа і Володимира, Гайлаш Параску.

Мороз визнав, що затримав і доставив на місце страти Гнатишина Миколу. /т.49 а.с.283/. Покази його і вина стверджуються показами Олійника /т.49 а.с.356 зв./, свідків Сусабовської С.О. /т.50 а.с.269/, Смаги П.А. /т.50 а.с.248/, Шевчука П.Г. /т.50 а.с.184/, Гайлаш Юлії /т.50 а.с.115/, Гнатишина В.Г. /т.50 а.с.116/.

В березні 1945 р. Поцелуйко приймав участь в доставці в місце розташування банди затриманих бандитами боївки бійців Буського винищувального батальйону Заверухи Олексія і Кошла Степана.

Олійник і Мороз приймали участь в катуванні затриманих, після чого бандита їх задушили.

Поцелуйко /т.49 а.с.314 зв./, Олійник /т.49 а.с.335/, Мороз /т.49 а.с.283/ визнали вину і розповіли про вчинений ними злочин відносно Заверухи і Кошля. Вина їх стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.248 зв./, Володимира /т.50 а.с.185/, Складан А.М. /т.50 а.с.118/, Заверухи Олени /т.50 а.с.20 зв./, Вольф Ксенії /т.50 а.с.220/, Заверухи /т.50 а.с.235/, Кошля Параски /т.50 а.с.19/, Політило С.М.

В березні 1945 р. на х.Яблунівська колонія, Мороз відвів у куші мешканку цього хутора Баранець Марію і пострілом з пістолета, маючи намір убити, поранив її. Закривавлену Баранець, яка вийшла з кушів, Поцелуйко знову відтягнув у куші, де вона була убита іншими бандитами боївки.

Мороз /т.49 а.с.283 зв./ та Поцелуйко /т.49 а.с.315/ визнали вину і розповіли, що злочин вчинили за наказом ватажка банди "Клея". Вина їх стверджується показами свідків Баранець Івана /т.50 а.с.36/ і Смаги П.А. /т.50 а.с.245/.

В березні 1945 р. Мороз приймав участь у збройній сутичці в с.Боложинів з радянськими військовослужбовцями, в чому він визнав свою вину /т.49 а.с.284/, яка також стверджується показами свідка Кусого Л.Ф. /т.50 а.с.84 зв./.

З квітня 1945 р. Олійник, Чучман Степан, Поцелуйко при нападі боївки "СБ" на м.Буськ стояли на сторожі і прикривали інших бандитів, які вчинили убивство дев'яти мешканців міста, а саме: бійця винищувального батальйону Юрдиги Станіслава, його дружини Софії, сина Мечислава та дочки Ярослави, Межвінського Мар'яна, його дружини Марії, дочки Юлії, сина Антона і одинокої літньої жінки Кучинської Юлії, майно яких було пограбоване.

Олійник /т.49 а.с.335 зв./, Чучман Степан /т.49 а.с.301 зв./, Поцелуйко /т.49 а.с.315 зв./ розповіли про вчинений злочин, свою участь в ньому і визнали вину, яка також стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.249/, Сусабовської С.О. /т.50 а.с.270 зв./, Давидовського Євстафія /т.50 а.с.120 зв./, Фурманевич В.Ф. /т.50 а.с.231 зв./, Кучинського Ізидора /т.50 а.с.121 зв./, Рупницької Е.І. /т.50 а.с.123/, Сосновського Яківа /т.50 а.с.119/.

та Короляк М.Г. /т.50 а.с.17/.

Факт убивства в м.Буську дев'яти радянських громадян стверджується спецдонесенням від 04.04.45 р. /т.33 а.с.210-211/.
26 квітня 1945 р. при нападі боївки "СБ" на с.Яблунівку був убитий голова ССТ Бербека Павло, його дочка Ганна і дружина Лісовець Параска. При цьому Поцелуйко стояв на сторожі і спостерігав, щоб ніхто з них не міг втекти та приймав участь в пограбуванні майна убитих.

Поцелуйко вину визнав повністю, /т.49 а.с.315/, його покази і вина у вчиненні злочину стверджуються показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.249 зв./, Костюка Миколи /т.50 а.с.225/, Пилипчука Л.А. /т.50 а.с.123 зв./.

27 квітня 1945 р. Олійник, Мороз, Чучман Степан приймали участь в складі боївки "СБ" в збройному нападі на м.Радехів, під час якого було убито два і поранено чотири радянських громадян, пограбовано пивзавод, звільнено з КПЗ райвідділу УВС затриманих бандпосібників і вчинено збройний опір підрозділу радянських військ, при якому були поранені Чучман Степан і Олійник.

Олійник /т.49 а.с.336 зв./, Мороз /т.49 а.с.284 зв./, Чучман Степан /т.49 а.с.332/ визнали свою вину в збройному нападі на м.Радехів і вчиненні опору підрозділу радянських військ. Вина їх також стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.250/, Сусабовської С.О. /т.50 а.с.264/, Андрушака С.С. /т.50 а.с.187/, Копилова І.І. /т.50 а.с.188/.

В травні 1945 р. бандити боївки "СБ" в с.Задвір'я затримали капітана Радянської Армії Верхопетровського, електромеханіка Маховського і його неповнолітню дочку Марію. Після катування Верхопетровського, а також Маховську Марію повісили, а Маховського убили пострілом з пістолета.

Олійник і Мороз приймали участь в їх затриманні і доставці на місце страти, а Олійник також в катуванні Верхопетровського.

Мороз визнав свою вину в цьому злочині повністю /т.49 а.с.284зв.-285/, а Олійник, не заперечуючи своєї участі в затриманні страчених, заявив в судовому засіданні, змінивши покази дані ним на попередньому слідстві /т.15 а.с.373/, що участі в катуванні

Беркопетровського не приймав /т.49 а.с.337-338/, але їх спростував Мороз, ствердивши в цьому його вину /т.49 а.с.285/.

Вина Мороза і Олійника стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.250 зв.-251/, Сусабовської С.О. /т.50 а.с.265зв./, Кундальського В.Д. /т.50 а.с.196-200/, Маховської Г.В. /т.50 а.с.23зв./, Евстигнєєвої Л.Б. /т.50 а.с.66/, Нерепехи Д.Ю. /т.50 а.с.39/.

В травні 1945 р. Олійник разом з іншими бандитами боївки "СБ" приймав участь в затриманні в с.Задвір'я громадянки Кашак Марії, а після її допиту накинув їй на ший і затягнув ремінну петлю, після чого опустив на землю, інші добили її і труп кинули у річку.

Олійник повністю визнав вину у затриманні та вбивстві Кашак Марії /т.49 а.с.338/ і його покази про цей злочин ствердили Мороз /т.49 а.с.275/, свідки Смага П.А./т.6 а.с.208/, Куплевська О.Ф. /т.50 а.с.125/, Тимчишин В.Я. /т.50 а.с.126/.

3-го червня 1945 р. при нападі боївки "СБ" на с.Гумніське були убиті працівник райфінвідділу Ясків Федір і його дружина Катерина, заготівельниця Лукасевич Марія, задушена завідувача молокозбиральним пунктом Голота Ганна, труп якої бандити кинули в колодязь, майно Ясківа пограбували.

Під час нападу Олійник та Мороз стояли на сторожі біля хати Ясківа і стежили, щоб ніхто з членів його сім'ї не міг врятуватися. В цьому вони визнали себе винними /т.49 а.с.285, 339/ і вина їх у вчиненні цього злочину стверджується показами свідків Сусабовської С.О. /т.50 а.с.268/, Кошеля С.В. /т.50 а.с.212/, Руденко Е.М. /т.50 а.с.133/, Голоти Тетяни /т.50 а.с.32 зв./, Москва Г.К. /т.50 а.с.33 зв./, Лукасевич Ірини /т.50 а.с.127 зв./.

Факт убивства чотирьох жителів с.Гумніське стверджується довідками Гумніської сільради, райбюро ЗАГСу, актом судово-медичного дослідження останків трупу Голоти Ганни та висновком судово-медичного експерта /т.33 а.с.280-286, 271-275/.

5 червня 1945 р. під час нападу на с.Соколя бандитів боївки "СБ" з участю Мороза і Олійника були вбиті 16 мешканців села, а саме: депутат Буської районної Ради Дусан Юлія, Куцак Марта і три її дочки - Куцак Марія, Бакун Олена, Бакун Теофілія, чоловіки яких служили в Радянській Армії, Поцелуйко Олена і її дочка Марія, Дусан

Анастасія і її дочка Анастасія, Волошина Анастасія і її син Іван, подружжя Сахаревич Андрій і Марія та їх діти Іван і Анастасія, Волошин Яким, майно всіх убитих пограбовано.

Олійник і Мороз визнали, що приймали участь в нападі на с.Соколя, а Мороз також показав, що почали убивати і грабувати після того, як воєнслужбовців /т.49 а.с.339, 285 зв., т.50 а.с.207 зв./.

Вина їх стверджується показами Поцелуйка /т.49 а.с.339/, свідків Дусан Захара /т.50 а.с.53 зв./, Ковалик М.І. /т.50 а.с.140 зв./, Шкробут Теклі /т.50 а.с.49/, Сахаревича Василя /т.50 а.с.37/, Волошиних Андрія і Катерини /т.50 а.с.50, 64 зв./, Глушко Ганни /т.50 а.с.51/, Смаги П.А. /т.50 а.с.251 зв.-252/, Сахаревич А.П. /т.50 а.с.207/, Воробець Г.Ф. /т.50 а.с.138/.

Факт убивства 16 жителів с.Соколя стверджується довідками райбюро ЗАГСу та Соколянської сільради /т.35 а.с.163-178, 179-186/.

23 червня 1945 р. при нападі бандитів боївки "СБ" на с.Грабово були убиті 11 мешканців села, в т.ч. Сосновська Марія і Доморецька Катерина, чоловіки яких служили у винищувальному батальйоні, Собешек Ганна, чоловік якої служив у Радянській Армії, Млота Іван, Смага Юлія, Сосновський Олексій, Баланчук Павліна та Едуард, Сорока Емілія і Іван та хлопчик сирота восьми років, а майно їх пограбовано.

Під час нападу Чучман Степан стояв на сторожі і прикривав бандитів від радянських військових підрозділів, а Олійник приймав участь в убивстві в одній із хат села чоловіка та жінки та пограбуванні їх майна, в чому обидва вони визнали себе винними /т.49 а.с.340 зв., 303/.

Вина їх стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.252/, Сосновських Пилипа, Степана, Олени /т.50 а.с.52 зв., 145, -148/ та Політило Теклі /т.50 а.с.157/.

Факт убивства 11 жителів с.Грабово стверджується довідками райбюро ЗАГСу і Соколянської сільради /т.36 а.с.326-329, 330-334/.

В кінці червня 1945 року Чучман Степан з групою бандитів боївки "СБ" брав участь в сутичці з підрозділом Радянської Армії між селами Грабово і Яблунівка, під час якої був убитий один радянський солдат /прізвище не встановлено/.

В цьому злочині Чучман Степан визнав себе повністю винним /т.49 а.с.303 зв./.

В червні 1945 р. Чучман Степан разом з іншими бандитами боївки Палигу Іванну, яку доставив до Яблунівського лісу голову Чепижського ССТ петля і Олійник відтягнув її за коси до окопу, де її вбили пострілом з пістолета.

Чучман Степан /т.49 а.с.303/ і Олійник /т.49 а.с.340/ визнавши вину розповіли про свою участь в цьому злочині. Крім цих показів вина їх стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.252/, Су-сабовської С.О. /т.50 а.с.265/, Хом"яка Івана /т.50 а.с.146/.

Факт убивства Палиги Іванни стверджується актом судово-медичної експертизи останків трупу та висновком судово-медичного експерта /т.9 а.с.193-194, т.39 а.с.89-94/.

6 липня 1945 р. Олійник і Чучман Степан разом з іншими бандитами в с.Грабово вчинили збройний опір підрозділу радянських військ, під час якого Олійник вів вогонь з автомату і був поранений в око. Чучман Степан втік в с.Чучмани і через декілька днів знову приймав участь в такій сутичці, стріляв сам і був поранений в руку.

Крім показів Олійника /т.49 а.с.341/ та Чучмана Степана /т.49 а.с.304/, в яких вони визнали себе винними в збройних сутичках з підрозділами радянських військ, вина їх стверджується показами свідків Смаги П.А. /т.50 а.с.242/ та Сосновського Луки /т.50 а.с.148 /.

14 жовтня 1945 р. при нападі бандитів боївки "СБ" на м.Буськ були убиті 10 жителів цього міста і серед них боєць винищувального батальону Діжак Іван з сином Ярославом, дочкою Надією, племінником Чучман Петром, Капій Федір з дочками Ольгою, Марією та сином Володимиром, подружжя Данилів Кирил та Параска і розграбовано їх майно. Під час нападу пострілом з пістолету Чучман Степан убив Діжака Івана, а Поцелуйко його тринацятирічну дочку Націю, в чому вони обидва визнали себе винними /т.49 а.с.304, 316 / і вина їх стверджується показами свідків Жовнірчука Казимира /т.50 а.с.190/, Мачай С.М. /т.50 а.с.159/, Капій Ганни /т.50 а.с.56/, Даниліва Іларія /т.50 а.с.73/ та Чучман Параски /т.50 а.с.59/.

Факт убивства жителів м. Буська стверджується актами судово-медичного дослідження останків трупів від Д. 10.68 р., висновком судово-медичного експерта /т. 31 а.с. 220-234/ таповідкою Буського міськвизначеному /т. 31 а.с. 256/.

Мороз, після явки восени 1945 р. до органів Радянської влади з повинною, продовжував підтримувати зв'язки з бандитами ОУН і, проживаючи в м. Львові, переховував у себе на квартирі Олійника, який користувався документами убитого Мороза Богдана, допоміг придбати йому фіктивні документи на ім'я Партики і легалізуватися, а потім вони обидва, сприяли легалізації Чучмана Степана і Поцелуйка.

Мороз, Олійник, Чучман Степан і Поцелуйко визнали вину в частині легалізації з допомогою фіктивних документів трьох останніх /т. 49 а.с. 286-287, 305, 309, 353 зв., 362 зв./ . Вина їх у вчиненні цих злочинних дій стверджується показами свідків Смаги П.А. /т. 50 а.с. 241/, Сусабовської С.О. /т. 50 а.с. 264-271/, Войтовича М.В. /т. 50 а.с. 161/, Костюка /т. 50 а.с. 226-228/. Чучман Павло, залишивши боївку "СБ" крайового проводу ОУН, разом з бандитами Буської районної боївки "СБ" бандита "Черноти" в 1945-1946 роках приймав участі в нападах на села Вербляни і Гумніське, під час яких були розгромлені молочний пункт та приміщення сільських Рад.

Не визнаючи себе винним в цих нападах, Чучман Павло заявив, що маючи пістолет і автомат, переховувався в с. Чучмани Гумніські в бункері у Яськіва Данила, а потім в с. Вербляни у Лося Юзефа і Бойко Еви /т. 50 а.с. 12 зв./.

Ці його покази спростовуються показами Мороза /т. 50 а.с. 11-12/, свідків Смаги П.А. /т. 50 а.с. 251 зв./, Петрів-Яськіва /т. 50 а.с. 153/, Кошель Ізидора /т. 50 а.с. 211/, про те, що Чучман Павло входив до складу Буської боївки "СБ", а також показами свідків Чучман Павліни /т. 50 а.с. 166/, Лось Йосипа /т. 50 а.с. 168/, Бойко Еви /т. 50 а.с. 170/, які заявили, що в їхніх господарствах Чучман Павло не переховувався.

Чучман Степан в складі банди УПА приймав участь в нападах: Навесні 1944 р. на с. Острів, при якому село було спалене і убиті два мешканці села. Чучман С. обстрілював село і підпалював будинки.

9 квітня 1944 року на с.Посадів у Польщі, при якому село також було спалене, убиті 7 мешканців села і 10 польських партизанів. Чучман С. обстрілював село і підпалював будинки, брав участь в збройній сутичці з партизанами і був поранений в руку.

Крім показів самого Чучмана Степана, який визнав вину і поклявся розповісти про свою участь у цих злочинах /т.49 а.с.298-299/, вина його стверджується показами попитаних в якості свідків в стадії попереднього слідства мешканців с.Острів Шипало А.С. /т.22 а.с.252/, Нагірного В.І. /т.22 а.с.254/, Дзядіка М.Й. /т.22 а.с.257/ та с.Посадів Віснівського В.А. /т.22 а.с.265/, Горбача /т.22 а.с.272/, Галамаги В.А. /т.22 а.с.278/, Серлечко Я.А. /т.22 а.с.278/ та інших.

Факт знищення с.Посадів і убивства його мешканців стверджуєтьсяповідкою Президії Громадської Народної Ради в м.Телятині від 17.09.48 р. /т.22 а.с.329-330/.

В травні 1944 р. Чучман Степан брав участь разом з іншими бандами боївки "СБ" в катуванні мешканців м.Буська Чучман Ємілії, Чучмана Івана і його дружини Наталки, підозрюючи їх у зв'язках з партизанами.

Вина Чучмана Степана у цьому злочині стверджується його показами /т.49 а.с.300, т.50 а.с.39/, а також показами свідка Заяць Марії /т.50 а.с.83-84/ та потерпілого, сина Чучман Ємілії, Чучмана Ізидора, якому зі слів його матері відомо, що в її катуванні приймав участь Чучман Степан /т.50 а.с.30 зв.-32/.

Таким чином вина Мороза А.П., Чучмана П.З., Чучмана С.І., Поцелуйко Л.К. в тому, що вони зрадили Батьківщині і з участю Олійника В.І. в складі збройної контрреволюційної організації боролися проти Радянської влади, вчиняли напади на села і міста, під час яких села палили, а мирних громадян катували, убивали і грабували майно, приймали участь в сутичках з підрозділами Радянської Армії, до того ж Олійник В.І. вчинив ряд терористичних актів відносно працівників органів Радянської влади і активістів, Чучман Павло служив в українській поліції, а Чучман Степан приймав участь в знищенні польських сіл і їх жителів, матеріалами справи повністю встановлена. Дії їх кваліфіковані правильно і міра покарання відповідає тяжкості вчинених ними злочинів. Засуджені вони обґрунтовано.

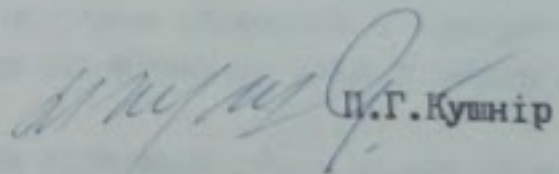
Справа переглядається в зв'язку з заявами про реабілітацію Чучмана П.З., Олійника В.І., Поцелуйко Л.К., в яких вони мотивів для реабілітації не привоцять.

Заарештовані і відповідно звільнені з місць позбавлення волі: Чучман П.З. - 23.05.68 р.-20.06.74р., проживає в с.Смиківці Тернопільської області; Поцелуйко Л.К. - 30.07.68 р.-12.12.70 р., проживає в м.Воркуті по вул.Горняків, 5, кв.8 /Республіка Комі/; Чучман С.І. - 05.04.68 р.-01.11.70 р., проживає в Львівській області м.Новий Розділ, вул.Ів.Франка, 4, кв.6; Олійник В.І. -05.04.68 р.-01.07.56 р., проживає в Донецькій області м.Новоградівка, вул. Чайковського, 4, кв.І; Мороз А.П. - 08.04.68 р.-16.02.73 р. дальша його поля і родичів не встановлені.

На підставі наведеного і у відповідності зі ст.2 Закону України від 17.04.91 р."Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні", п.13 Постанови Верховної Ради України від 24.12.93 р. "Про тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні".

Вважати Олійника Володимира Івановича, Мороза Андрія Петровича, Чучмана Павла Захаровича, Чучмана Степана Івановича, Поцелуйко Леонтія Костянтиновича обгрунтовано засудженими по даній кримінальній справі і такими, що реабілітації не підлягають, про що повідомити Олійника В.І., Чучмана П.З., Поцелуйко Л.К.

Начальник управління нагляду за
потриманням законів про національну
безпеку

П.Г.Кушнір

"20" 04 1994 р.

Довідка: Повідомлення про прийняте рішення "25" 04. 1994р. надіслано за адресами: Олійнику В.І.: Донецька область, Селідівський р-н, м.Новоградівка, вул.Чайковського, 4, кв.І; Поцелуйко Л.К.-Республіка Комі, м.Воркута, вул.Горняків,5, кв.8; Чучману П.З. - Тернопільська область, с.Смиківці. Повідомлення Морозу А.П. і Чучману П.З. не надсилалось в зв'язку з відсутністю відносно них заінтересованих осіб.

Вик.Євдокимова В.О.
хл